مهارت‌های تدریس نظری از دیدگاه اساتید و دانشجویان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

طیبه خزاعی[1]، هایده هدایتی[2]، مرضیه مقرب[2]، فرح مادرشاهیان[2]

چکیده

زمینه و هدف: ارزیابی ساز و کار ارتقای کیفیت و بازنگری سیستم‌های آموزشی گام مؤثری در توسعه کیفی می‌باشد. مطالعه حاضر با هدف تعیین مهارت‌های تدریس اعضای هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند از دیدگاه اعضای هیأت علمی و دانشجویان انجام شد.

روش تحقیق: در این مطالعه توصیفی، تحلیلی از روش نمونه‌گیری سرشماری استفاده شد. جهت انجام تحقیق نیز یک پرسشنامه سه قسمتی برای بررسی طرح درس، مهارت‌های حین تدریس و فعالیت‌های تکمیلی مورد استفاده قرار گرفت. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آمار توصیفی و آزمون کای اسکوئر و تی در سطح معنی‌داری P<۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: میانگین نمره نحوه تدریس۶/۸۲±۳۱/۳۰، شرایط مؤثر بر یادگیری ۸/۵۶±۴۷/۴۴، مهارت‌های ارتباطی ۱/۲±۱۸/۲۲، رعایت مقررات آموزشی ۴/۵۱±۱۱/۴۶ و فعالیت‌های تکمیلی ۳/۵۵±۲۳/۷۲، سنجش آغازین و ورودی ۳/۲۸±۷/۱۵، چگونگی استفاده از پیش‌سازمانده‌ها ۲/۴۸±۱۹/۱۶بود. بین رعایت مقررات آموزشی با جنس و مقطع تحصیلی اعضای هیأت علمی (P=۰/۰۱) و نیز بین ویژگی‌های فردی اساتید و جنس ارتباط معنی‌داری وجود داشت (P=۰/۰۳). بین مهارت‌های ارتباطی و سن و جنس اعضای هیأت علمی نیز ارتباط معنی‌داری وجود داشت (P=۰/۰۲). انواع فعالیت‌های تکمیلی ارائه شده به دانشجویان به ترتیب در ۶۲/۸٪ موارد سخنرانی، ۹۶٪ یادداشت‌برداری، ۸۴٪ بحث گروهی، ۵۲٪ مطالعه کتابخانه‌ای، ۴۰٪ خلاصه‌نویسی و ۳۵٪ جمع‌آوری مقالات بود.

نتیجه‌گیری: لازم است اعضای هیأت علمی با نوآوری‌های آموزش آشنا شوند. اساتید نیز بایستی بکوشند تا روش‌های تدریس را با نیازهای فراگیران هماهنگ و در جهت رفع نارسایی‌های روش آموزشی و اصلاح آن گام بردارند. نتایج ارزشیابی‌ها، اساتید را برای نیل به این اهداف یاری می‌کند.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی آموزشی، مهارت تدریس، دانشجو، اعضای هیأت علمی

مراقبت‌های نوین، فصلنامه علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم‌پزشکی بیرجند (دوره ۷؛ شماره ۱ و ۲؛ سال ۱۳۸۹)

---

[1] نویسنده مسؤول، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

آدرس: بیرجند- خیابان غفاری- دانشگاه علوم پزشکی بیرجند- دانشکده پرستاری و مامایی

تلفن: ۴۴۴۰۵۵۰- ۰۵۶۱ نمابر: ۴۴۴۰۵۵۰- ۰۵۶۱ پست الکترونیکی: thayebehk@yahoo.com

[2] عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

مقدمه

یکی از عمده‌ترین وظایف اعضای هیأت علمی، تدریس و آموزش دانشجویان است که کیفیت آن در ارتقای انگیزه، نشاط، نوآوری و افزایش کارایی استاد و دانشجو تأثیر بسزایی دارد (۱).

از طرفی اعضای هیأت علمی به تقویت بنیه علمی خود بیش از بین بردن اشکالات در امر تدریس اهمیت می‌دهند و تصور می‌کنند با آشکار شدن نقاط ضعف آنها در امر تدریس از اعتبار آموزشی آنها کاسته می‌شود (۲).

ارزیابی تدریس اساتید با در دسترس داشتن شاخص‌های تدریس اثربخش امکان‌پذیر است و برای تعیین آنها از روش‌های مختلفی از جمله نظرخواهی از مدیران، همکاران، خود اساتید و دانشجویان می‌توان استفاده نمود (۱). به عقیده برخی محققان مدرسین باید روش‌های یاددهی موجود را ارزیابی کرده و رهیافت‌های جایگزین مؤثر در توسعه دانش و مهارت‌های دانشجویان را تعیین کنند (۳).

دستیابی به تدریس ایده‌آل مستلزم پیوندهای محکمی بین اهداف درس، روش‌های یاددهی و یادگیری دانشجویان می‌باشد. تدریس فرایندی گروهی و تعاملی دو طرفه است که طیّ آن فراگیر و آموزش‌دهنده هر دو از هم تأثیرپذیری دارند. آموزش مناسب دانشجویان تنها به وسیله پایش و کنترل مداوم این فرآیند گروهی امکان‌پذیر است. با طراحی یک روش سنجش پایا و روا به منظور بررسی یادگیری دانشجویان و رسیدن به اهداف نهایی آموزش پزشکی، می‌توان کمک شایانی به تصحیح مسیر آموزش نمود (۴).

یکی از راههای مؤثر و انکارناپذیر ارتقای کیفیت آموزش، برنامه‌ریزی درسی است که چنانچه به طور صحیح و متناسب با نیازهای جامعه و دانشجویان انجام نشود، نیازهای یادگیری برآورده نخواهد شد. برنامه‌ریزی درسی فرایندی است برای تعیین هدف‌های مناسب و تشخیص مسائل، نیازها، امکانات و محدودیت‌هایی که برای رسیدن به اهداف موجود است. طرح درس، توصیف کتبی این فرایند است که در آن نشان داده می‌شود چه چیزی، با چه روشی، در چه زمان و مکانی باید یاد گرفته شود و دانشجویان چگونه ارزیابی خواهند شد. طرح درس یک تعامل پویا بین استاد و دانشجو ایجاد نموده، باعث می‌شود که دانشجویان ضمن یافتن دلایل منطقی برای برنامه‌های یادگیری خود، در اجرای برنامه درسی احساس مسؤولیت نمایند (۵).

این مطالعه به منظور بهره‌گیری از نظر فراگیران و اساتید برای بررسی نحوه تدریس و تدوین طرح درس انجام شد تا ضمن بازخورد به اساتید برای رفع مشکلات راهکارهایی پیشنهاد گردد.

روش تحقیق

در این مطالعه توصیفی، تحلیلی، جامعه پژوهش شامل کلّ اعضای هیأت علمی (۲۰ نفر) و دانشجویان دانشکده پرستاری و مامایی (۴۸۷ نفر) دانشگاه علوم پزشکی بیرجند بودند که به روش نمونه‌گیری سرشماری انتخاب شدند.

به منظور انجام تحقیق از یک پرسشنامه سه قسمتی استفاده شد که قسمت اول آن مربوط به چگونگی تدوین طرح درس ترمی، قسمت دوم آن مربوط به مهارت‌های حین تدریس از دیدگاه دانشجو و اساتید و قسمت سوم آن مربوط به فعالیت‌های تکمیلی بود.

پرسشنامه مهارت‌های تدریس شامل ۳ سؤال در مورد رعایت مقررات آموزشی، ۲ سؤال سنجش آغازین و سنجش رفتارهای ورودی، ۵ سؤال چگونگی استفاده از پیش سازمان‌دهنده‌ها، ۸ سؤال نحوه تدریس، ۱۳ سؤال شرایط مؤثر بر یادگیری و ۷ سؤال فعالیت‌های تکمیلی بود. پاسخگویی به سؤالات به صورت انتخاب یکی از گزینه‌های ضعیف، متوسط، خوب و عالی بود که نمره‌های بین ۱-۴ به هر سؤال تعلق می‌گرفت و دیدگاه افراد در چهار حیطه عالی (نمره بالای ۷۵)، خوب (نمره بین ۵۱-۷۵)، متوسط (نمره بین ۲۶-۵۰) و ضعیف (نمره کمتر از ۲۵) بود. زمان تکمیل پرسشنامه‌های بررسی طرح درس در هفته دوم شروع نیم‌سال تحصیلی و مهارت‌های حین تدریس در دو هفته پایانی نیم‌سال تحصیلی ۸۷-۱۳۸۶ بود. اعتبار محتوی با نظرخواهی از اساتید هیأت علمی صاحب نظر در داخل و خارج از دانشگاه تأیید شد و برای تأیید پایایی پرسشنامه نیز مطالعه پیش‌آزمایی (Pilot) انجام شد.

پس از ورود داده ها به نرم‌افزار SPSS، با استفاده از آمار توصیفی، توزیع فراوانی متغیرها در سه حیطه مهارت‌های تدریس تعیین شد؛ برای تعیین ارتباط بین متغیرهای فردی با مهارت‌ها از آزمون‌های کای اسکوئر و تی در سطح معنی‌داری $P<۰/۰۵$

استفاده گردید.

یافته‌ها

میانگین نمره نحوه تدریس ۶/۸۲±۳۱/۳۰، شرایط مؤثر بر یادگیری ۸/۵۶=۴۷/۴۴، مهارت‌های ارتباطی ۱/۲±۱۸/۲۲، رعایت مقررات آموزشی ۴/۵۱±۱۱/۴۶، فعالیت‌های تکمیلی ۳/۵۵±۲۳/۷۲، سنجش آغازین و ورودی ۳/۲۸±۷/۱۵ و چگونگی استفاده از پیش سازمانده‌ها ۲/۴۸±۱۹/۱۶ بود.

بین رعایت مقررات آموزشی با جنس و مقطع تحصیلی اساتید ارتباط معنی‌داری وجود داشت (P=۰/۰۱)؛ به نحوی که افراد مؤنث و در مقطع کارشناسی مقررات آموزشی را بیشتر رعایت می‌کردند؛ همچنین بین ویژگی‌های فردی اساتید و جنس ارتباط معنی‌دار وجود داشت (P=۰/۰۳)؛ به طوری که حفظ اراستگی ظاهر و میزان انعطاف‌پذیری در زنان و میزان انتقادپذیری در مردان بیشتر بود.

در این مطالعه بین میانگین نمره مهارت‌های ارتباطی و سنّ و جنس اساتید ارتباط معنی‌دار وجود داشت (P=۰/۰۲)؛ به نحوی که افراد مؤنث و دارای سنّ بالا مهارت‌های ارتباطی بهتری با دانشجویان داشتند.

در رابطه با ارزیابی طرح درس از دیدگاه اساتید در ۸۲٪ موارد فعالیت‌های آموزشی با اهداف کلی مرتبط بود. در ۷۳٪ موارد اساتید، دانشجویان را به طور فعال در یادگیری مشارکت داده و فرصت برقراری ارتباط بین اهداف درسی و برنامه‌ها و نیازها و علایق دانشجو فراهم بوده است. در ۷۰٪ موارد به دانشجویان بازخورد داده شده و در ۶۴٪ موارد فعالیت‌های یادگیری از وضوح و توالی منطقی برخوردار بوده است.

در رابطه با ارزیابی طرح درس از دیدگاه دانشجویان، در ۹۸/۸۳٪ موارد مشخصات کلّی درس در طرح درس نوشته شده، در ۸۷/۲٪ رفتارهای ورودی، ۸۷/۷۲٪ اهداف سازمان‌بندی شده و معیارها مشخص گردیده و در ۸۹/۵۹٪ موارد توالی اهداف رعایت و در ۹۵/۳۴٪ موارد اهداف جزئی با معیار و عملکرد مشخص و از افعال عینی مناسب استفاده گردیده است و در ۹۷/۶۷٪ جهت آموزش با اهداف مشخص و اهداف در حیطه های مختلف تدوین شده است. در ۴۱/۸۶٪ موارد آموزش‌های تکمیلی و جبرانی و در ۱۷/۴۴٪ حیطه یادگیری و چگونگی انجام پیش آزمون و معیار اهداف مشخص نبوده است.

انواع فعالیت‌های تکمیلی ارائه‌شده به دانشجویان به ترتیب در ۶۲/۸٪ موارد سخنرانی، ۹۶٪ یادداشت‌برداری، ۸۴٪ بحث گروهی، ۵۲٪ مطالعه کتابخانه‌ای، ۴۰٪ خلاصه‌نویسی و ۳۵٪ جمع‌آوری مقالات بوده است .

بحث

ویژگی رعایت مقررات آموزشی شامل حضور بموقع در محیط آموزش، برقراری ارتباط مناسب با دانشجویان، معرفی اهداف و نوع رفتارها و مهارت‌هایی که می‌خواهند بیاموزند، می‌باشد.

از مهارت‌های قبل تدریس از دیدگاه اساتید، نحوه استفاده از پیش‌سازمانده‌ها با ۱۵٪ امتیاز عالی و سنجش آغازین دانشجویان با ۴۷/۶ امتیاز متوسط را کسب نمود. از مهارت‌های حین تدریس، نحوه تدریس با ۱۴/۸٪ امتیاز عالی و رعایت شرایط مؤثر بر یادگیری با ۵۲/۱٪ امتیاز خوب را کسب نمود. فراوانی مهارت‌های حین تدریس از دیدگاه دانشجویان در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- توزیع فراوانی مهارت‌های حین تدریس از دیدگاه دانشجویان

درجه / عنوان ارزشیابی	ضعیف		متوسط		خوب		عالی		جمع	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
رعایت مقررات آموزشی	۱۷	۳/۶	۹۹	۲۲/۸	۲۳۵	۴۹/۳	۱۳۶	۲۴/۳	۴۸۷	۱۰۰
سنجش آغازین	۱۴۱	۲۹/۳	۲۲۷	۴۷/۲	۹۳	۱۹/۳	۲۰	۴/۲	۴۸۱	۹۸/۷۶
سنجش رفتار ورودی	۱۴۰	۲۹/۴	۲۰۳	۴۲/۶	۱۱۹	۲۲/۹	۲۵	۵/۲	۴۸۷	۱۰۰
استفاده از پیش سازمان‌دهنده‌ها	۲۶	۵/۶	۱۳۶	۲۹/۲	۲۳۴	۵۰/۲	۷۰	۱۵	۴۶۶	۹۵/۶۸
نحوه تدریس	۲۱	۴/۶	۱۲۷	۲۷/۶	۲۴۳	۵۳	۶۸	۱۴/۸	۴۵۹	۹۳/۴۲
شرایط مؤثر بر یادگیری	۲۱	۴/۴	۱۶۹	۳۵/۴	۲۴۹	۵۲/۱	۴۸	۸/۱	۴۸۷	۱۰۰
فعالیت‌های تکمیلی	۴۱	۸/۶	۱۵۲	۲۹/۸	۲۳۰	۴۸/۳	۶۴	۱۳/۳	۴۸۷	۱۰۰

در مطالعه مشابهی در جنبه روش تدریس به ترتیب مهمترین ویژگی‌ها انتقال شفاف و واضح مطالب، آماده‌سازی فضای کلاس برای تفکر و بحث و توالی منطقی مطالب در هنگام تدریس شناخته شده است و در زمینه دانش پژوهشی، مهمترین ویژگی‌ها علم و دانش، ارائه مطالب نو و سابقه تدریس بوده است. در جنبه شخصیت فردی نیز مهمترین ویژگی‌ها بیان شیوا و ساده، اعتماد به نفس، قاطعیت، علاقمندی به تدریس و معلمی شناخته شده است (۱).

در مطالعه‌ای دیگر مهمترین ویژگی‌های تدریس اثربخش در این جنبه کلام و لحن مناسب، علاقمندی به تدریس و رعایت هنجارهای اجتماعی و اخلاقی بوده است (۶)؛ در مطالعه شریفی ویژگی‌های استاد خوب از نظر دانشجویان، شیوایی بیان، تسلط استاد در مورد تدریس، نحوه سازماندهی و تنظیم درس و آمادگی برای کمک به رفع مشکل دانشجویان، مطرح شده و مهمترین معیار تسلط بر تدریس بوده است (۷).

در این مطالعه بین رعایت مقررات آموزشی با جنس و مقطع تحصیلی اساتید و نیز بین ویژگی‌های فردی اساتید و جنس ارتباط معنی‌داری وجود داشت.

در مطالعه قربانی مهم‌ترین خصوصیات یک استاد خوب دانشگاهی ازدیدگاه دانشجویان به ترتیب تسلط استاد بر درس مورد تدریس، شیوایی بیان، نحوه سامان‌دهی و تنظیم درس و علاقمندی به تدریس بوده است؛ از طرفی دیگر، قاطعیت و سخت‌گیری، علاقمندی به پژوهش و سابقه تدریس از ویژگی‌هایی بودند که دانشجویان کمترین اهمیت را برای آن قائل بوده‌اند. آزمون‌های انجام‌شده فقط معنی‌دار بودن رابطه بین جنس و ویژگی‌های حیطه شخصیت فردی استاد را نشان داد (۸).

در این مطالعه بین مهارت‌های ارتباطی و سن و جنس اساتید ارتباط معنی‌داری وجود داشت. در مطالعه قدمی به نظر دانشجویان مهم‌ترین عوامل مؤثر در ارتباط دانشجو و استاد، فن بیان و رعایت مهارت‌های تدریس توسط استاد (۸۴٪)، سطح علمی استاد (۸۱/۵٪)، تجربه استاد (۵/۷۶٪)، اخلاق استاد (۶۸/۵٪) بود؛ در حالی که بیش از ۵۰٪ دانشجویان، سن و جنس استاد را در این ارتباط بی‌تأثیر می‌دانستند (۹)؛ برخی ویژگی‌های آموزشی استاد که نمایانگر مهارت‌های تدریس اوست و همچنین برخی ویژگی‌های اخلاقی و فردی که نشانگر روابط انسانی است، از دیدگاه دانشجویان در برقراری ارتباط مؤثر تلقی شده است. ارائه کارگاه‌های آموزشی برای بهبود این ارتباط توصیه می‌گردد.

آقاجانی با نظرخواهی از دانشجویان برای بررسی معیارهای یک استاد خوب، شخصیت فردی، دانش‌پژوهی، روش تدریس، شیوایی بیان و تسلط بر موضوع درس و آمادگی برای رفع اشکال را از مهمترین عوامل یک تدریس موفق می‌داند؛ وی خاطرنشان می‌سازد که به دلیل تعامل دوطرفه در فرایند تدریس، بهبود این موارد در نهایت احساس رضایت را در دانشجویان افزوده و کیفیت آموزش را بهبود می‌بخشد (۵).

در مطالعه فصیحی از بین عوامل مؤثر بر حضور درکلاس‌های درس نظری بیشترین میانگین نمره به ترتیب مربوط به تسلط علمی اساتید به موضوع مورد مطالعه (۴/۷٪)، علاقه دانشجو به مباحث درسی (۴/۴۷٪)، روش تدریس مناسب (۴/۶۶٪) و اهمیت حضور در کلاس جهت فهم بهتر مطالب مورد بحث (۴/۵۸٪) بود. شرایط فیزیکی کلاس (۳/۸۵٪)، عدم شرکت در کلاس به عنوان وظیفه (۳/۸۸٪) و استفاده از وسایل سمعی- بصری و آموزشی (۹۵/۳٪) از جمله عواملی بود که کمترین میانگین نمره به آنها اختصاص یافت (۱۰).

در رابطه با ارزیابی طرح درس از دیدگاه اساتید در ۸۲٪ موارد فعالیت‌های آموزشی با اهداف کلی مرتبط بوده است. در ۷۳٪ موارد اساتید، دانشجویان را به طور فعال در یادگیری مشارکت داده و فرصت برقراری ارتباط بین اهداف درسی و برنامه‌ها و نیازها و علایق دانشجو فراهم شده است. در ۷۰٪ موارد به دانشجویان بازخورد داده شده و در ۶۴٪ موارد فعالیت‌های یادگیری از وضوح و توالی منطقی برخوردار بوده است.

بیشتر مدرسان نیاز به داشتن طرح درس و مؤثر بودن آن را در ارتقای کیفیت تدریس بیان نموده‌اند. بدیهی است چنانچه اهداف درس در گروه آموزشی، با مشارکت و همکاری گروه تهیه و در اختیار دانشجویان قرار گیرد و دادن اطلاعات لازم توسط اساتید به دانشجویان و ایجاد نگرش مناسب در آنها و تشویق به مطالعه، دانشجویان خود به یادگیری خواهند پرداخت و اساتید خواهند توانست دانشجویان را به سطوح بالاتری از حیطه‌های یادگیری هدایت نمایند.

در رابطه با ارزیابی طرح درس از دیدگاه دانشجویان، در

۹۸/۸۳٪ موارد مشخصات کلّی درس در طرح درس نوشته شده، در ۸۷/۲٪ رفتارهای ورودی، ۸۷/۷۲٪ اهداف سازمان‌بندی شده و معیارها مشخص گردیده و در ۸۹/۵۹٪ موارد توالی اهداف رعایت، در ۹۵/۳۴٪ اهداف جزئی با معیار و عملکرد مشخص و از افعال عینی مناسب استفاده گردیده است و در ۹۷/۶۷٪ جهت آموزش با اهداف مشخص گردیده و اهداف در حیطه‌های مختلف تدوین شده است. در ۴۱/۸۶٪ موارد آموزش‌های تکمیلی و جبرانی و در ۱۷/۴۴٪ حیطه یادگیری و چگونگی انجام پیش آزمون و معیار اهداف مشخص نبوده است.

متخصصین آموزش معتقدند که مشخص بودن اهداف و طرح درس، علاوه بر تسهیل در نحوه تدریس، باعث افزایش انگیزه دانشجویان برای حضور مرتب در کلاس، تعقیب مطالب، شرکت فعال در بحث‌ها و به طور کلّی یادگیری بیشتر می‌شود.

نتیجه‌گیری

مراکز آموزش پزشکی بایستی اعضای هیأت علمی را با دیدگاه‌ها، روش‌ها و نوآوری‌های موجود در آموزش پزشکی آشنا نمایند و برگزاری کارگاه‌های نوین و استاندارد شیوه‌های تدریس اثربخش برای اساتید به طور مستمر لازم است. اساتید نیز بایستی همواره بکوشند تا از یک طرف روش‌های تدریس خود را با نیازها و امکانات فردی و گروهی فراگیران هماهنگ کنند و از طرف دیگر در جهت رفع نارسایی‌های روش آموزشی خود و اصلاح و بهبود آن گام بردارند. نتایج ارزشیابی‌هایی که به این منظور انجام می‌شود، اساتید را برای نیل به این اهداف یاری می‌کند.

منابع:

1- Zohoor AR, Islami Nejad T. Effective teaching criteria as viewed by Kerman University of Medical Sciences' students . Payesh, Journal of the Iranian Institute for Health Sciences Research. 2002; 4 (1): 5-13. [Persian]

2- Nouhi E, Adhami A, Hagh Doost AA. Evaluation of holding procedure of elementary teaching methodology workshops based on the views of the faculty of Kerman University of Medical Sciences participating in the workshops. Strides in Development of Medical Education. Journal of Medical Education Development Center of Kerman University of Medical Sciences. 2005; 1 (2): 56-62. [Persian]

3- Baghaie M, Atrkar Roshan Z. Comparison of two teaching strategies: Lecture and PBL, on learning and retaining in nursing students. Journal of Medical Faculty Guilan University of Medical Sciences. 2003; 47 (12): 86-94. [Persian]

4- Rassaian N. Introducing a research-centered teaching method for scientific lectures. Pejouhandeh Quarterly Research Journal. 1997; 5 (2): 3-12. [Persian]

5- Saberian M, Haji Aghajani S, Ghorbani R, Malek M. Instructors' point of view about lesson planning, Semnan Medical University, 2002 . Journal of Babol University of Medical Sciences. 2003; 2:33-36. [Persian]

6- Soltani Arabshahi SK, Ghaderi A .Compiling effective teaching criterion: characteristics of effective teaching as viewed by Iran University of Medical Sciences and Health Services basic sciences center's students & staffs. Journal of Iran University of Medical Sciences. 2001; 22 (7): 287-290. [Persian]

7- Sharifi M, Jourabchi Z, Alipour Haydari M. Teachers effectiveness on student assessment of teachers and the course. The Journal of Qazvin University of Medical Sciences & Health Services. 2002; 22: 81-87. [Persian]

8- Ghorbani R, Haji-Aghajani S, Heidarifar M, Andade F, Shams-Abadi M. Viewpoints of nursing and para-medical students about the features of a good University lecturer. Koomesh, Journal of Semnan University of Medical Sciences. 2009; 2 (10): 77-84. [Persian]

9- Ghadami A, Salehi B, Sajadi Sh, Naji H. Students' points of view regarding effective factors in establishing communication between students and faculty members. Iranian Journal of Medical Education. 2007; 1 (7): 149-154. [Persian]

10- Fasihi Harandi T, Azizzadeh Forozi M, Mohammad Alizadeh S, Ghazanfari Moghaddam Z. Effective factors on theoretical class attendance according to nursing and midwifery students' point of view, Kerman Razi School of Nursing and Midwifery. Strides in development of medical education, Journal of Medical Education Development Center of Kerman University of Medical Sciences. 2007; 2 (4): 100-107. [Persian]

Title: Assessment of nursing and midwifery faculty members' teaching skills from the members and students viewpoints

Authors: T. Khazaee[1], H. Hedayati[2], M. Mogharab[2], F. Madarshahian[2]

Abstract:

Background and Aim: Evaluation of quality improvement and teaching system revision is effective step in quality development .The aim of the present study was to investigate the teaching skills in nursing and midwifery faculties from the professors' and students' point of view.

Materials and Methods: In this Analytic descriptive Study, all of the members and students in the nursing faculty selected through census. A questionnaire was used to investigate the lesson plan, in-teaching skills, and complementary activities. Data were analyzed by descriptive, chi-square test, t-test at α=0.05 was confirmed by searching the relevant professors opinion and reliability was approve by a pilot study.

Results: Mean score in different items was method of teaching 30.31±6.82 conditions affected learning 47.44±8.56, communication skills 18.22±8.56, teaching rules 14.46±4.51, complementary activities 23.72±3.55, reassessment 7.15±3.28, and use of advance organizer 19.16±2.48. Between teaching rules with sex and Masters Degree was significant relation (P=0.01), also between personal characteristics and sex was significant relation (P=0.035) between relation skills and sex and age was significant relation (P=0.027). Complementary activities given to the students were lectures in 62.8%, taking notes in 96%, 84% group discussions, 52% study in library, 40% summary writing, and 35% collecting articles.

Conclusion: Medical education centers need to make faculty members familiar with innovations in education. Professors also should try to coordinate their method of teaching with students needs and attempt to correct the deficiencies in their ways of teaching. The result of the evaluations help the professors to achieve their aims.

Kay Words: Assessment, Teaching skills, Student, Midwifery and Nursing Faculty members

Modern Care, Scientific Quarterly of Birjand Nursing and Midwifery Faculty (Vol 7, No. 1&2, Year 2010)

[1] *Corresponding Author, Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran elahehkh1384.bums.ac.ir*
[2] *Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran*